

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.635 van 21 mei 2001
in de zaak A. 97.248/IX-2585.**

In zake : Geert VAN WONTERGHEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat
Geert VAN WONTERGHEM op 6 november 2000 heeft ingediend
om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
"de beslissing die hem niet geslaagd verklaart voor de
proef voor de toekenning van het brevet van expert bij
een fiscaal bestuur - brevet boekhouden" en van "de
impliciete weigering hem als geslaagd te beschouwen en
vooralsnog het brevet toe te kennen";

Gezien het gelijktijdig ingediende ver-
zoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 2001, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 14 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker neemt in 1993 deel aan de proeven voor de toekenning van het brevet van expert boekhouden. Deze proeven bestaan uit drie delen : twee schriftelijke delen en een mondeling gedeelte.

In de dienstnota van 19 maart 1993 waarbij die proeven worden aangekondigd zijn de volgende vermeldingen opgenomen over mogelijke vrijstellingen voor een volgende sessie :

"Een systeem van onbeperkte vrijstelling wordt evenwel ingevoerd voor het schriftelijk gedeelte van zodra een kandidaat 60 % van de punten behaalt :
- hetzij enkel voor de eerste proef van het schriftelijk gedeelte;

- hetzij voor het geheel van de proeven van het schriftelijk gedeelte.

Op verzoek van de kandidaat kan voor een volgende sessie vrijstelling verleend worden; in het ene geval, voor de eerste proef van het schriftelijk gedeelte en, in het andere geval, voor alle proeven van het schriftelijk gedeelte".

Dit gedeelte van de dienstnota is opgesteld overeenkomstig artikel 2, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 11 maart 1993 betreffende het brevet van expert bij een fiscaal bestuur, dat luidt als volgt :

"De proef bestaat uit twee gedeelten, die op hun beurt nog in verschillende onderdelen kunnen uitgesplitst worden. Elk onderdeel van het eerste gedeelte is eliminerend.

De gegadigde die geslaagd is met minstens 60 % van de punten voor ofwel de eerste proef van het schriftelijk gedeelte ofwel voor het schriftelijk gedeelte, wordt bij zijn deelneming aan een latere proef, vrijgesteld voor respectievelijk die eerste proef of dat schriftelijk gedeelte indien hij erom verzoekt."

Verzoeker slaagt in de eerste schriftelijke proef met 15,6 punten op 20. Hij neemt evenwel niet verder deel aan de andere daaropvolgende proeven.

1.2. In het jaar 1997 worden opnieuw proeven voor toekenning van het brevet van expert bij een fiscaal bestuur ingericht. Dit wordt aan de personeelsleden medegedeeld met een dienstnota van 29 mei 1997 waarin de vrijstellingsregeling van de dienstnota van 19 maart 1993 volledig wordt hernomen.

Er wordt ook vermeld dat de kandidaten die zijn vrijgesteld voor het volledige schriftelijke gedeelte 60 % dienen te behalen (in plaats van 50 %) op het mondeling gedeelte om het brevet te verkrijgen.

Verzoeker vraagt vrijstelling voor de eerste proef van het schriftelijk gedeelte.

In het proces-verbaal van 31 augustus 2000 wordt hij niet geslaagd verklaard omdat hij geen 60 % heeft behaald op het totaal van het examen.

Dit wordt hem meegedeeld met een brief van 4 september 2000 waarin als motivatie van zijn resultaat de punten als volgt zijn aangegeven :

"vakken	vereist minimum	bekomen punten
boekhoudrecht/ basisprincipes van boekhouden	10/20	vrijg.
algemeen boekhouden	40/80	54,48
Analyse jaarrekeningen of onderzoek van een boekhoudsituatie expertise geautomatiseerd boekhouden	50/100	50
analytisch boekhouden		
TOTAAL	120/200	116".

1.3. Op 8 september 2000 deelt verzoeker aan de verwerende partij mee dat hij zich niet akkoord kan verklaren met dit resultaat. Hij is van oordeel uit de opgegeven punten te moeten afleiden dat voor de eerste schriftelijke proef waarvoor hij was vrijgesteld slechts 12/20 punten in rekening werden gebracht terwijl hij voor die proef in 1993 16/20 had behaald.

Hij argumenteert dat uit de circulaire Cp.314/D/478.224 van 16 juli 1997 niet blijkt dat bij de vrijstelling voor het eerste deel van de schriftelijke proef de werkelijk behaalde punten niet zouden meegeteld worden voor het eindtotaal. Indien die circulaire duidelijk zou vermeld hebben dat die punten niet zouden meetellen dan had hij, zo stelt hij, zeker geen gebruik gemaakt van de geboden vrijstelling.

1.4. Met een brief van 29 september 2000, verbeterd door een brief van 11 oktober 2000, antwoordt de verwerende partij aan verzoeker dat het principe dat bij vrijstelling de punten die voor het vrijgestelde gedeelte werden bekomen niet meer worden meegeteld voor het eindtotaal uniform toegepast wordt in alle examenprocedures met mogelijke vrijstelling die worden georganiseerd door SELOR of door het ministerie van Financiën in delegatie van SELOR.

Er wordt hem ook meegedeeld dat om voor de vrijgestelden voor de eerste schriftelijke proef een eindtotaal op 120 punten te bekomen, de punten behaald op de tweede schriftelijke proef en op de mondelinge proef vermenigvuldigd werden met 20/18;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert dat de proeven voor het behalen van een brevet van expert niet vaak worden ingericht en dat het behalen van dat brevet voor hem als eerstaanwezend verificateur enerzijds de enige mogelijkheid is om promotie te maken, en anderzijds dat zijn kansen om te worden toegewezen aan de dienst controle van de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit (hierna : A0IF) sterk vergroot; dat het niet behalen van het brevet een hypotheek legt op

zijn verdere loopbaan want zonder brevet zal hij ongetwijfeld worden ingedeeld in de afdeling balans van de AOIF zonder dat hij in de nabije toekomst nog over enige kans op promotie of verandering zal beschikken; dat zelfs indien de bestreden weigering achteraf zou vernietigd worden dan nog zullen de gebrevetteerden ondertussen de voor promotie nodige ervaring opdoen en de in het kader van de nieuwe administratie ingerichte opleidingen hebben doorlopen; dat hij ook een belangrijke premie misloopt en een aanzienlijke morele schade ondergaat, minstens dat zijn reputatie en goede naam ten aanzien van zijn collega's ernstig geschonden is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen erop wijst dat de schorsing van de bestreden weigering uit zichzelf niet meebrengt dat verzoeker als geslaagd kan beschouwd worden; dat voorts het behalen van het brevet alleen de toekenning van een vergoeding tot gevolg heeft, maar dat het geen vereiste is om aangewezen te worden voor een bepaalde functie noch om deel te kunnen nemen aan bevorderingsexamens; dat de bestreden beslissing dan ook geen nadeel toebrengt aan verzoekers carrière, laat staan dat het zijn loopbaan op definitieve wijze zou schaden en dat die beslissing evenmin een kans ontnemt op promotie; dat verzoeker trouwens geen enkel gegeven naar voor brengt waaruit concreet zou blijken dat zijn loopbaan door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou zijn gehypothekeerd; dat de proeven voor het behalen van het brevet niet meer zouden worden georganiseerd louter een hypothese van verzoeker is en dat het feit dat hij een premie misloopt een financieel nadeel is dat na een gebeurlijke vernietiging volledig kan worden hersteld; dat tenslotte aangezien de resultaten van de proeven enkel worden megedeeld aan de betrokken ambtenaar zelf en het brevet enkel een pecuniair gevolg

heeft het, steeds volgens de verwerende partij, niet zonder meer duidelijk is dat de goede naam en de reputatie van verzoeker ingevolge de bestreden beslissing door zijn collega's in vraag zouden kunnen worden gesteld;

2.3. Overwegende dat verzoeker is bekleed met de graad van eerstaanwezend verificateur; dat hij, overeenkomstig de bijlage II van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het ministerie van Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het rijkspersoneel, om te kunnen bevorderen naar niveau 1 in de graad van eerste attaché moet slagen in een vergelijkend examen; dat hij ook nog luidens artikel 2, A, 28°, van het koninklijk besluit van 6 juli 1997 tot vaststelling van de bezoldigingsregeling van het personeel van het ministerie van Financiën, als eerstaanwezend verificateur een weddeverhoging kan genieten; dat evenwel voor die bevordering en weddeverhoging klaarblijkelijk niet vereist wordt dat verzoeker in het bezit zou moeten zijn van het brevet van expert en dat verzoeker hieromtrent ook geen verdere informatie aanreikt; dat dit ook geldt voor de mogelijkheden om te worden toegewezen aan de dienst controle van de AOIF; dat weliswaar luidens artikel 7 van het voornoemde koninklijk besluit van 6 juli 1997 aan de ambtenaren, houder van het brevet van expert bij een fiscaal bestuur een jaarlijks weddecomplement wordt toegekend van 60.000 frank; dat evenwel dergelijk gemis aan inkomsten nauwkeurig te bepalen is en derhalve ook niet moeilijk te herstellen zal zijn bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing; dat tenslotte het door verzoeker ingeroepen moreel nadeel inherent is aan de deelname aan een examen omdat zulks altijd een kans op mislukking inhoudt terwijl dergelijk moreel nadeel dan

ook niet zodanig ernstig is, dat het niet door een vernietigingsarrest zou kunnen hersteld worden;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei 2000 en een, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.